

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. Die Fide.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Spiritu ferventes, Domino Servientes, September.

Rom. 12. 11

Solus Deus in comparatione vilis. *Sal-*
vian.

DIES II.

De Fide.

I.

Sine Fide nulla habetur virtus; cum fide
habentur omnes. Hæc est earum o-
rigo. Hæc earum est fundamentum, &
vniversale ad eas exercendas Instrumen-
tum. Istæ cum illa nascuntur, & emo-
riuntur, crescunt, & decrescunt. Fides
in humilitate nos continet, dum nos do-
cet, quid Deus sit, & quid nos simus. Hæc
spem nostram animat magnitudine bono-
rum æternorum, quæ nobis proponit.
Hæc charitatem nostram inflammat, cum
Dei perfectiones, & beneficia nobis ob o-
culos ponit, unaque ostendit, quantopere
ei propterea devincti simus. Hæc fervo-
rem nostrum excitat, dum nobis propo-
nit Deum, cui servimus, & ingentium
certitudinem præmiorum, quæ nobis pol-
licetur; hæc patientiam nostram roborat,
dum

September. dum nobis promittit, *momentaneum hoc, & leve tribulationis nostræ æternum gloriæ pondus operaturum in cælis.* Hæc denique profundam reverentiam, & insolitam in precibus nostris attentionem nobis inspirat, dum nobis sublimem idæam Magnitudinis, & Majestatis præbet illius, quem alloquimur. Ah! Domine, auge fidem meam, ut & virtutes meæ augeantur. Sed, pro! dolor! si vivam hanc fidem obtinere non possum, nisi per orationes meas; orare, ut decet, non possum, nisi hac fide jam præditus sim.

II. Quemadmodum virtutes per fidem nascuntur, & crescunt; sic etiam cum fide pereunt, & decrescunt. Si fidem perdo, omnes etiam simul virtutes perdo. Si fides mea decrescit, omnes simul virtutes meæ decrescunt. Si fides mea evadit imperfecta, tum etiam humilitas mea redditur imperfecta, spes mea vacillat, charitas languescit, fervor meus tepescit, patientia mea recedit, zelus meus defervescit, mortificationis studium debilitatur, attentio in precibus in mentis evagationes, & juges irreverentias degenerat; ut primùm fide deficio, dicere cum Propheta possum: *Ad nihilum redactus sum, & nescivi.* Non sum amplius, nisi cæcitas, nisi imbecillitas, nisi

Psal. 72. 22.

mi.

miseria, nisi peccatum. Ah! Domine, September,
quidquid perdam, si fides mihi superest, a-
nimum non despondeo. At si fidem per-
do, perdita sunt omnia.

Luca. 18 8.

III. *Filius hominis veniens*, inquit Serva-
tor, ad homines judicandos, *putasne, inve-*
niet fidem in terra? Ah! non: idque propte-
rea, quia nec virtus amplius in mundo e-
rit, nec Deus eum porro tolerare, nec i-
pse patientia amplius expectare poterit;
& denique, quia venire ad eum judican-
dum cogetur. Sed cur in eo virtus non e-
rit amplius? propterea, inquit Christus,
quia fides in eo amplius non erit: non in-
venitur amplius Sanctus in terra, inquit
Propheta, quia fides ex ea ejecta est, quia
homines non credunt amplius veritates,
quas fides ipsos docet. Modica fides, quæ
inter Christianos invenitur, & modica il-
la, quam in nobis ipsis experimur, an non
causam nobis præbet formidandi, ne pro-
pè absumus à magna illa, à tremenda illa
die, qua homines judicabuntur non alia de
causa, quàm, quòd fide caruerint, aut cer-
tè vitam non egerint fidei suæ consenta-
neam. Heu! Domine, ego credo; sed
adauge, & anima fidem meam: da mihi
fidem; sed non fidem mortuam, quæ ad
aliud non sit apta, quàm ad me magis red-
den-

Defecit san-
ctus, quo-
niam divi-
nute sunt
Veritates à
filij homi-
num.
Psal. 11. 2.

September. dendum reum; quæ ad aliud non conducatur, quàm ad me condemnandum, & iustitiam tuam manifestandam: sed fidem vivam, charitate animatam, quæ efficiat, ut vitam agam veritatibus, quas ipsa me docet, consonam.

Frequenter, vel potiùs assiduè, à Deo fidem pete, sed fidem vivam: si enim hanc habes, citò omnes habebis virtutes, omniaque bona opera exercebis.

Iustus autem ex fide vivit. Rom. 1. 17.

Confiteris, te nôsse Deum, factis autem negas; non rectè, sed impiè linguam Christo, animam diabolo dedisti. Bern in Cant.

DIES III.

Faciliùs est, Deo, quàm Mundo satisfacere.

I.

Voluisti, fecisti. Aug.

Faciliùs nihil est, quàm Deo satisfacere, cum is non nisi bonam nostram voluntatem, & desideria spectet: quæ si sincera sunt, apud ipsum effectuum habent locum. Si bona fide quid præstare voluisti, licet id non potueris, tantundem est coram Deo,
ac